

DRUHÁ NEDEĽA CEZ ROK B

Minulou nedeľou Krstu Pána sme zakončili Vianočné obdobie, ale zároveň sa liturgicky začalo obdobie Cez rok. Od pondelka sa sväté omše slávia v liturgickej zelenej farbe. Toto krátke obdobie bude prerušené Pôstnym a Veľkonočným obdobím a potom pokračuje až do vrcholu, ktorý bude zakončený slávnosťou Krista Kráľa.

Jánovo evanjelium nás dnes znovu vedie k rieke Jordán a k osobe Jána Krstiteľ, ako sme ho sledovali počas Adventného obdobia. Keď Ján pokrstil Pána Ježiša, tak o ňom prehlásil, že je Baránok Boží. Bolo to obdobie, kedy ľud s napätím očakával Mesiáša a keď sa dozvedeli, čo sa deje pri Jordáne, tak určite ich tam hnala nádej, že konečne ten Mesiáš prišiel. Keby bol Ján poukázal na Ježiša, že je to práve ten Osloboditeľ a Kráľ, ktorý vyslobodí národ od Rimanov, tak by určite vyvolal vzburu. Ale Ján na Ježiša poukázal, že je Baránok Boží. No, kto by už len išiel za baránkom? Ale predsa sa tak stalo. Boli to dvaja z Jánových učeníkov, a to Ján a Ondrej, ktorých tak oslovil Ježiš z Nazareta prekypujúcou láskou, že neváhali neskôr opustiť všetko – rodiny, rybolov na Genezaretskom jazere a nasledovať Ježiša. Ale to nebolo ešte všetko. Obaja, Ján a Ondrej, boli tak šťastní s Ježišom, že Ondrej vyhľadal svojho brata Šimona – Petra a priviedol ho k Ježišovi. Ján zase svojho brata Jakuba a Filip svojho priateľa Natanaela – Bartolomeja.

A tu je povzbudenie aj pre nás. Kto naozaj miluje Ježiša, ten si to nenechá sám pre seba, ale získava pre Ježiša aj iných. Je tu ale otázka. Ako máme privádzať k Ježišovi iných? Môžeme sa vyhovárať, že my predsa nemáme ani teologické, ani biblické, ani dogmatické, ani cirkevno-právnické vedomosti, tak preto si netrúfame niekoho priviesť k Ježišovi. Všimnime si apoštolov. Ktorý z nich mal doktorát z teológie? Veď to boli jednoduchí ľudia, ktorí boli buď rybári, alebo mali jednoduché povolanie. A čo dokázali po zoslaní Ducha Svätého? To vidíme aj dnes po 2000 rokoch, že svätá Cirkev je tu a my sme jej členmi. Preto sa nemôžeme vyhovárať, že nemáme na apoštolát vzdelanie, lebo jestvuje aj iný spôsob apoštolátu, ktorý nám odporúča Pán Ježiš, keď hovorí: „*Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach*“ (Mt 5, 16).

Pokúsím sa uviesť takýto príklad. Predstavme si, že by do niektorej z našich rodín prišiel človek, ktorý by sa chcel posilniť vo svojej viere a chcel by to urobiť tým, že by ostal v našej rodine aspoň jeden deň a všimol by si náš rodinný život. Napríklad, videl by, že ráno vstanú manželia so svojimi deťmi a pomodlia sa spolu rannú modlitbu, aby tak mohli s Božím požehnaním ísť do práce a do školy. Videl by vtedy, že rodičia dajú pred odchodom deťom na čelo krížik a povzbudia ich k slušnému sa správaniu či na ulici, alebo v škole. Tento človek by ostal doma so starými rodičmi a v rozhovore by ich počúval, ako milo hovoria o svojich deťoch a vnúčatách. Nelamentujú, nesťažujú sa, ale s láskou hovoria o добрote a starostlivosti svojho syna či dcéry. Keď sa všetci vrátia z práce a deti zo školy, tak tento človek vidí, ako hovoria o svojich zážitkoch. Nenadávajú, neohovárajú, neposudzujú spolupracovníkov a deti svojich učiteľov či spolužiakov. A tento človek pri večeri, keď sa všetci stretnú pri stole, by sa naozaj dobre cítil a nevidel by, že sa členovia netrpezlivo pozerajú na hodinky, kedy by si mohli sadnúť pred televízor. Nakoniec vidí, že sa všetci spoločne pomodlia alebo prečítajú si z Písma svätého. S modlitbou na perách a s bozkami potom celá rodina ide na nočný odpočinok. No, čo poviete? Povedal by po tomto všetkom tento hosť, že aj on by chcel žiť tak, ako to zažil v tejto rodine? Možno si povieme, áno je to tak aj u nás. Alebo si povieme, že to nie je v našej rodine možné, že to je utópia. Pravda je taká, že je to tam nemožné, kde rodina vážne nežije podľa svojho kresťanského presvedčenia a kde sa nesnaží prenášať duchovné hodnoty do osobného či rodinného života. Pravdaže, tam sa to nedá.

Milí priatelia, verím, že sa máme nad čím zamyslieť a čo môžeme prípadne zmeniť, aby sme v našich rodinách žili tak, aby sme boli naozaj svetlom pre naše okolie, aby podľa nášho života sa aj iní povzbudili a mali chuť žiť tak ako my. Nech vám k tomu Pán Boh pomáha.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.